

hvorfor det er udsat til næste Aar. Et saadant enkelt Punkt er man gaaet ind paa, nemlig Husleiegodtgjørelse til Professor Chiewig. Grunden er den, at det for Udvalget er opløst, at den Leilighed, han behør i kirurgisk Akademis Bygning, er i høj Grad brandfarlig, og man har ment, at man ikke burde tage Ansvar paa sig for at lade denne Leilighed fremdeles blive benyttet. Vædringsforslaget under Nr. 80 er stillet af Ministeren, men ikke tiltraadt af Udvalget. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at naar Udvalget ikke har tiltraadt det, saa er det, fordi man ikke har fundet tilstrækkelig Anledning til nu at gaa til denne Forhøielse af Husleieportionen for Professor Kostgardianus. Forholdet er nemlig det, at denne Professor faar Husleiegodtgjørelse langt tidligere end andre Professorer, men han faar da meget mindre. Dette medfører naturligvis i Tidens Længde, at det, der oprindeligt var tilfjet at skulle være en Fordel, bliver til Slutning det Modsatte, og denne Betragtning er ogsaa tidligere til Dels billiget af Udvalget, men man har ment, at saa længe det Tidspunkt ikke var indtraadt, at Professor Kostgardianus havde naaet den Anciennitet, hvor han ifølge Anciennetet kunde optere med de andre Professorer til Husleieportion, var der ingen Grund til at forhøje den nuværende Husleiegodtgjørelse. Derfor mener man, at Spørgsmaalet endnu i Aar bør negtes, men at det kan optages igjen til fornøjet Drøftelse, naar den Tid kommer, uden at der i saa Henseende hverken ved Forkastelse eller Udsættelse skal være foregrebet Noget. Der ligger altsaa ikke noget Løfte om til den Tid at give Vedkommende Forhøielse af hans Husleieportion, men heller ikke det Modsatte. Det er ikke Andet end en Tilfjendegivelse af, at man ønsker Spørgsmaalet udsat indtil det nævnte Tidspunkt, og da ønsker det gjort til Gjenstand for fornøjet Overveielse. Under Kommunitetet findes der et Vædringsforslag under Nr. 84 vedrørende Ansættelse af en Inspektør. Det staar i Forbindelse med det Vædringsforslag, jeg omtalte under Universitetet, idet nemlig Halvdelen af hans Gage er opført paa Kommunitetets Budget; det er det, som her er Gjenstand for Vædring. Et lille Vædringsforslag skal jeg her omtale med det Samme, som er stillet af Udvalget med Undtagelse af 2 Medlemmer, da jeg derved sparer Tid, idet jeg ikke behøver at komme tilbage dertil senere, og jeg skal med det Samme omtale den Forskiel, der derved er opstaaet mellem Udvalgets Flertal og de 2 ærede Medlemmer. Forslaget angaar den midlertidige Forhøielse af Stipendierne eller Kommunitetsportionerne

for ubemidlede Studerende. Denne Nedsættelse angaar den i Fjor stedsundne midlertidige Forhøielse, der var begrundet i den stærke Tilgang af Studerende, der i en ældre Alder havde bestemt sig for Studeringerne, og som man derfor ønskede at kunne hjælpe nu, da de engang vare der. Samtidig dermed gjorde sig imidlertid den Betragtning gjældende, baade i Udvalget og i Thinget, at man burde se at komme bort fra den noget kunstige Fremhjælpsning af Studenter, fordi det ledede Folk ind paa en Vej, der siden viste sig at være upraktisk og skaffede dem ind i Stillinger, hvor de Intet kunde fortjene, og snarere var til deres Fortræd end til deres Gavn. Dette beveggede Folkethinget til atter at foretage en sukcessiv Nedsættelse af de Stipendier eller Understøttelsessummer, som hidtil dog vare baserede paa at hjælpe saadanne Folk frem, der i en ældre Alder havde bestemt sig for Studeringer, og dette maa saa atter føre til, at de senere Hjælpeportioner, som her omtales, ogsaa nedsættes, men naturligvis maa der være et vist Forhold mellem Tilgangen af Studenter og de Portioner, der skulde staa her paa Kommunitetet til Understøttelse for de Studerende, naar de først have faaet Examen. Der maa være et vist Forhold mellem Tilstudet til Folk, der forberede sig til Artium, og til dem, der have taget Artium. Nu kan det ganske vist omvistes, om det allerede nu er Tidspunktet til at gaa ned igjen med Hensyn til Hjælpen til dem, der have taget Artium. Det afhænger naturligvis af, hvormange der ere komne videre af dem, som i Fjor have været understøttede. Man maa gaa ud fra, at blandt de flinke Studerende er der hvert Aar nogen Afgang, idet de blive færdige med deres Studier, og saa bør selvfølgelig Portionerne høre op. Naar man altsaa ikke passer paa at lade Portionerne gradvis synke, efterhaanden som de tage Artium, kommer man til paa den Konto at opmuntre Folk til at studere gennem Brømier, saaledes at man paa kunstig Maade laver Studenter, hvad der i adskillige Aar ikke har været Grund til og heller ikke er for Dieblirket. Flertallet har derfor ment, at der var rimelig Grund til at nedsætte Kontoen med et mindre Beløb, nemlig med 500 Kr., om ikke af anden Grund, saa for at indicere, at det kun var en midlertidig Hjælp for dem, der i en ældre Alder vare komne ind paa Studeringerne, men at man ikke ønsker gennem denne Bevilling at give en Opmuntring for yngre Menneker til at studere, da de ad den Vej neppe ville kunne skaffe sig en ordentlig, økonomisk betrygget Eksistens, men det tværtimod maatte føre til en